

Nr 975

Av fröken **Bergegren** och herr **Martinsson**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 133, med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen.*

(Lika lydande med motion nr 792 i Första kammaren)

I proposition nr 133 med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen föreslås förutom en del följdändringar i anledning av brottsbalkens ikraftträdande den 1/1 1965 bl. a. en utvidgning av bestämmelserna i tryckfrihetsförordningens 7 kap. 4 § punkt 7 (punkt 8 i förslaget) innebärande att skyddet mot ärekränkning av främmande stats överhuvud skall gälla även medlem av denna makts regering.

Departementschefen anför på s. 12 i propositionen att det med hänsyn till de stora olikheter i fråga om statsskick, som råder i skilda länder, torde vara riktigt att låta stadgandet avse inte blott främmande makts statsöverhuvud och representant här i riket utan även ledamot av dess regering. Han tillfogar att motsvarande ändring vid lämpligt tillfälle bör vidtagas i brottsbalken.

Straffrättskommittén var på sin tid inne på tanken att en utvidgning av ansvarsbestämmelserna borde ske i denna riktning, men dåvarande departementschefen tog avstånd härifrån och ansåg att det i vissa fall rent av kunde vara en fördel för ett land att i en kritisk situation icke ha någon bestämmelse i strafflagen, som kunde ge främmande makt anledning att blanda sig i vad dess press skriver. Flera remissinstanser gjorde liknande uttalanden.

Det förefaller oss tveksamt om den nu föreslagna ändringen, som går längre än till att blott utvidga skyddet till den som utan att formellt vara att anse som sitt lands överhuvud dock de facto fyller ett statsöverhuvuds funktioner, är så angelägen och brådskande att den bör av riksdagen antagas utan att dess konsekvenser ytterligare utredes.

Första lagutskottet deklarerade nyligen att ändring i bestämmelserna i den beslutade men ännu ej ikraftträdde brottsbalken inte kan ifrågakomma i andra fall än då synnerligen tungt vägande skäl förebärs. Vi finner denna princip riktig och anser därför att längre gående ändringar i tryckfrihetsförordningen än som motiveras av en anpassning till brottsbalken nu ej bör ske, om detta skulle innebära ett krav på snar ändring i brottsbalken.

Om längre gående ändringar skall göras i tryckfrihetsförordningen kan ifrågasättas om icke också andra delar av densamma borde bli föremål för omprövning. Så kan t. ex. punkt 13 i ovannämnda 7 kap. 4 §, om den över huvud taget skall bibehållas, behöva utvidgas till att även ge motsvarande skydd åt andra än religiösa grupper, som kan ha ett lika starkt behov av fredande av sina ståndpunkter i etiska frågor.

Då den av Kungl. Maj:t föreslagna ändringen i 7 kap. 4 § punkt 7 tryckfrihetsförordningen sålunda icke synes oss höra av riksdagen antagas, innan en fullständig utredning rörande dess innebörd och konsekvenser företagits, och då vi anser att tryckfrihetsförordningen även i övrigt borde bli föremål för en omfattande utredning, föreslår vi att riksdagen måtte besluta,

I. att avslå Kungl. Maj:ts prop. nr 133 i vad den avser 7 kap. 4 § punkt 7 (punkt 8 i förslaget) och att nu gällande bestämmelse tills vidare skall gälla,

II. att hemställa om en förutsättningslös utredning av vår nuvarande tryckfrihetslagstiftning.

Stockholm den 20 april 1964

Astrid Bergegren

Bo Martinsson

Nr 976

Av herr **Spångberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 133, med förslag till ändring i tryckfrihetsförordningen.

(Lika lydande med motion nr 793 i Första kammaren)

Stockholm den 21 april 1964

Aug. Spångberg

Mac P. Hamrin

Tekla Torbrink

i Kalmar

John Lundberg

Bengt Börjesson

Brita Elmén

i Falköping